

Hædersgaver, faste Understøttelser og midlertidige 3-aarige Understøttelser. Dette vil altsaa sige, at Antallet i Stedet for at nedskrives fæstnes yderligere. De Forfattere, som burde være gledet ud — deriblandt Harald Bergstedt —, sikres der nu, hvis jeg forstaar Ministerens Forslag rigtigt, en Understøttelse for 3 Aar.

I denne Forbindelse vil jeg gerne spørge den højtærede Minister: Hvornaar begynder disse 3-aarige Understøttelser at løbe? Er det fra 1. April i Aar, eller er det fra den Dato, da de paagældende Forfattere kom paa Finansloven? Det er mig nemlig ikke muligt at blive klar over dette ved at læse de Bemærkninger, der ledsager Ændringsforslaget. Med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske citere et lille Stykke deraf: „Til de 3-aarige Understøttelser foreslaas overført de paa Finanslovene for Finansaarene 1919—20, 1920—21 og 1921—22 ny tilkomne Understøttelser til Forfattere, som ikke 1. April 1922 er fyldt 50 Aar, hvad enten de straks optoges paa Konto IX. B. 1. eller først optoges paa den daværende Konto I. B. 1. og senere overflyttedes til IX. B. 1., altsaa saaledes, at det afgørende bliver, hvornaar de overhovedet kom paa Finansloven. Alle disse Understøttelser bør formentlig nu bevilges for en 3-aarig Periode.“ Hvad er Meningen med dette? Er det Hensigten, at de løber i 3 Aar fra førstkommande 1. April? (Undervisningsministeren: [Appel]: Ja). Naa, det er altsaa Hensigten. Dernæst vil jeg gerne spørge, om disse midlertidigt understøttede ganske stille og roligt glider ind paa Listen over de faste Understøttelser, naar disse 3 Aar er gaaet, eller der bliver Lejlighed til her i Tinget at tage Stilling til hver enkelt af dem ved en Afstemning. Og endelig et Spørgsmaal endnu. Der staar i de ledsagende Bemærkninger: „I Tilknytning hertil skal jeg bemærke, at der ved fremtidige eventuelle Forslag om Optagelse af Forfattere paa denne Konto til Hjælp ved Bedømmelsen af, om vedkommende maa anses for egnet til Optagelse paa Kontoen, vil blive forelagt en af Ministeriet fra kompetent Side indhentet Karakteristik af den paagældendes Forfattervirksomhed.“ Jeg vil her spørge: Hvad menes der i denne Forbindelse med Ordet „kompetent“? Forfatterforeningens Kendelse kan jeg ingen som helst Tillid have til, og jeg kan ikke anerkende denne Forening som kompetent. Jeg kan ikke tage Medansvar for det af Ministeren stillede Ændringsforslag. Hvad

angaar de to Underændringsforslag, gentager jeg, at disse betræder Veje, som jeg ikke ønsker skulde være betraadt, men der er den Fordel ved dem, at de begge indeholder noget af det, som jeg gjorde mig til Talsmand for, nemlig en Nedskrivning af Beløbet og en Reduktion af Antallet, og derfor kan jeg, da Sagen er rejst, og da det altsaa ikke mere staar til mig at forhindre, at enkelte Forfattere sættes til Debat her i dette høje Ting, stemme for begge disse Underændringsforslag.

Sundbo: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til Ændringsforslag Nr. 605 (Bilag Nr. 316) og de Underændringsforslag, der er stillet af de ærede Medlemmer, Hr. Carlsen-Skiødt, Fibiger, Krohn og Vesterager. Om hele dette Spørgsmaal vil jeg gerne bemærke, at den nye Ordning, der er fundet, kan maaske blive god, men det beror rigtignok paa, hvilken Minister der sidder og fortolker de Bestemmelser, der træffes her, og hvorledes man i det hele vil se paa dette Spørgsmaal. Jeg tvivler ikke om, at saa længe den nuværende højtærede Undervisningsminister beklæder sin Taburet, vil Spørgsmaalet blive fortolket saaledes, som Aanden er i dette Forslag, men jeg kunde tænke mig, at hvis man skulde være saa uheldig, at f. Eks. det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt blev Undervisningsminister, vilde Fortolkningen blive en ganske anden, og saa vilde det maaske ikke være saa heldigt for Forfatterne, som Forslaget ellers kunde være.

Jeg synes ikke, det er nogen stor Opfindelse, den højtærede Undervisningsminister har gjort med de livsvarige Hædersgaver, navnlig ikke, naar de indskrænker sig til 3 600 Kr. til hver, og naar man ikke begynder med dem før. Naar man begynder med Hædersgaven til Professor Thomsen, naar han er fyldt de 80 Aar, saa er det sikkert ikke ødelæggende for Statskassen, og hvis den højtærede Minister vil fortsætte i dette Tempo, er der ikke nogen Fare for, at han vil ruinere Statskassen med disse Understøttelser. Det forekommer mig, at naar man vil skride til en saadan Form for Hædersgaver, er 3 600 Kr. ikke Beløbet til en Mand som Professor Vilhelm Thomsen, navnlig naar han først faar denne Hædersgave, naar han er fyldt de 80. Det er næsten ikke noget Beløb, der er værd at tale om. Der skulde en ganske anden Sum til, naar det skulde være en virkelig Hædersgave, og jeg vil henstille til den højtærede Minister og til Finansudvalget, at man,